Závěry Rady o modernizaci vysokoškolského vzdělávání

(2011/C 372/09)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

1. Systémy vysokoškolského vzdělávání plní klíčovou úlohu při formování znalostí, o něž se opírá rozvoj jedince i společnosti, a při podpoře aktivního občanství.

2. Ve strategii *Evropa 2020* pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, která byla přijata v červnu roku 2010 ([1]), je stanoven konkrétní cíl, jímž je zlepšení úrovně vzdělání, zejména zvýšením podílu mladých lidí s úspěšně dokončeným terciárním nebo srovnatelným vzděláním na nejméně 40 % do roku 2020.

3. Boloňskou deklarací ze dne 19. června 1999 byl zahájen mezivládní proces, jehož cílem je vytvořit Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání a jenž je aktivně podporován Evropskou unií; na zasedání ministrů, kteří jsou v zúčastněných zemích odpovědní za vysokoškolské vzdělávání, konaném v Lovani a v Louvain-la-Neuve ve dnech 28. a 29. dubna 2009, ministři vyzvali instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání ([2]), aby v období do roku 2020 pokračovaly v modernizaci svých činností.

4. Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 stanovila podmínky a pravidla pro přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států na dobu delší než tři měsíce za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby ([3]).

5. Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 stanovila podmínky pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí do členských států na dobu delší než tři měsíce za účelem provedení výzkumného projektu na základě dohody o hostování uzavřené s výzkumnou organizací ([4]).

6. V usnesení Rady ze dne 23. listopadu 2007 o modernizaci univerzit v zájmu konkurenceschopnosti Evropy v globální znalostní ekonomice ([5]) byly členské státy vyzvány, aby podporovaly internacionalizaci institucí poskytující vysokoškolské vzdělávání zajišťováním kvality prostřednictvím nezávislého hodnocení a vzájemného hodnocení univerzit, dále posilováním mobility, prosazováním používání společných a dvojitých diplomů a usnadněním uznávání kvalifikací a započítávání dob studia.

7. V závěrech Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy ([6]) bylo uvedeno, že v zájmu podpory úsilí členských států o modernizaci vysokoškolského vzdělávání a vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání by měla být cílem těsná součinnost s boloňským procesem, zejména v souvislosti s nástroji zajišťujícími kvalitu, uznávání kvalifikací, mobilitu a transparentnost.

8. V závěrech Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 26. listopadu 2009 o rozvoji úlohy vzdělávání v rámci plně fungujícího znalostního trojúhelníku ([7]) bylo poukázáno na potřebu dále reformovat struktury řízení a financování vysokých škol, které umožní větší nezávislost a odpovědnost, a usnadnit tak různorodější tok příjmů a efektivnější spolupráci s podnikatelským světem a vybavit vysoké školy, aby se mohly podílet na znalostním trojúhelníku v globálním měřítku.

9. V závěrech Rady ze dne 11. května 2010 o internacionalizaci vysokoškolského vzdělávání ([8]) byla Komise vyzvána, aby vypracovala strategii EU v oblasti mezinárodního vysokoškolského vzdělávání, která bude zaměřena na zvyšování soudržnosti a komplementarity stávajících iniciativ mezinárodní spolupráce na úrovni EU i na úrovni jednotlivých členských států a která bude nadále prosazovat přitažlivost evropského vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací rámci vnější činnosti EU.

10. V závěrech Rady ze dne 7. června 2010 s názvem „Nové dovednosti pro nová pracovní místa:další postup“ ([9]) byla vyzdvižena potřeba prosazovat růst podporující začlenění a pomáhat osobám všech věkových skupin předvídat a zvládat změny tím, že budou vybaveny vhodnými dovednostmi a kompetencemi.

11. V závěrech Rady ze dne 19. listopadu 2010 o iniciativě *Mládež v pohybu* ([10]) byla obsažena výzva k úsilí o zkvalitňování a zatraktivnění vzdělávání na všech úrovních, zvláště na úrovni vysokoškolského vzdělávání.

([1]) Dokument EUCO 13/10.
([2]) S ohledem na jazykovou rozmanitost a na tradice a zvyklosti jednotlivých států tento pojem zahrnuje veškeré instituce terciárního vzdělávání, včetně univerzit, univerzit aplikovaných věd, technologických institutů, prestižních vysokých škol (*grandes écoles*), obchodních škol, technických škol, vysokých škol technického zaměření, vysokých škol neuniverzitního typu, odborných škol, polytechnik, akademií atd.
([3]) Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.
([4]) Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.
([5]) Dokument 16096/1/07 REV 1.
([6]) Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.
([7]) Úř. věst. C 302, 12.12.2009, s. 3.
([8]) Úř. věst. C 135, 26.5.2010, s. 12.
([9]) Dokument 10841/10.
([10]) Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 9.

12. V závěrech Rady ze dne 26. listopadu 2010 o Unii inovací pro Evropu [1] byl zdůrazněn význam upřednostňování investic do vzdělávání, odborné přípravy a výzkumu a plného využívání intelektuálního kapitálu Evropy, aby byla zajištěna dlouhodobá konkurenceschopnost a růst.

13. Evropská rada v závěrech ze dne 4. února 2011 vyzvala k uplatňování strategického a integrovaného přístupu k podpoře inovací a plnému využití intelektuálního kapitálu Evropy, což přinese prospěch občanům, podnikům – zejména malým a středním podnikům – a výzkumným pracovníkům [2].

14. V závěrech Rady ze dne 14. února 2011 o úloze vzdělávání a odborné přípravy při provádění strategie *Evropa 2020* [3] bylo zdůrazněno, že instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání by měly usilovat o zvyšování kvality a relevantnosti nabízených vzdělávacích kurzů, aby povzbudily širší okruh občanů k vysokoškolskému studiu, a že je třeba podporovat posílenou spolupráci mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání, výzkumnými ústavy a podniky s cílem posílit znalostní trojúhelník jakožto základ pro inovativnější a tvořivější ekonomiku.

15. V závěrech Rady ze dne 19. května 2011 o rámci EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů do ro roku 2020 [4] byly členské státy vyzvány, aby stanovily cíle, které by byly zaměřeny na to, aby byl v praxi zajištěn rovný přístup ke kvalitnímu vzdělávání, včetně vysokoškolského vzdělávání, a aby i nadále o plnění svých cílů usilovaly.

16. V závěrech Rady ze dne 31. května 2011 o rozvoji Evropského výzkumného prostoru (EVP) prostřednictvím skupin v oblasti EVP [5] bylo konstatováno, že by významný pokrok, jehož bylo dosaženo při zavádění Evropského výzkumného prostoru, měl vést k pokračování komplexního a strategického přístupu v zájmu plného využívání intelektuálního kapitálu Evropy.

17. V doporučení Rady ze dne 28. června 2011 s názvem „*Mládež v pohybu* – podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání" [6] bylo konstatováno, že mobilita ve vzdělávání může přispět k tomu, že systémy a instituce vzdělávání a odborné přípravy budou otevřenější, evropštější a více mezinárodní, přístupnější a efektivnější. Mobilita může rovněž posílit konkurenceschopnost Evropy tím, že pomáhá budovat společnost založenou na znalostech.

18. V závěrech ze dne 28. listopadu 2011 o referenční úrovni mobility ve vzdělávání Rada usiluje o zvýšení účasti vysokoškolských studentů na mobilitě ve vzdělávání a stanoví kvantitativní a kvalitativní hranice pro měření období strávených v zahraničí v rámci studia či odborné přípravy souvisejících s vysokoškolským vzděláváním.

19. V Evropské unii existuje dlouholetá tradice spolupráce se třetími zeměmi vycházející ze souboru politik a nástrojů, v nichž vysokoškolské vzdělávání hraje stále významnější úlohu. Spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání zastává rovněž významné místo v rámcích mnohostranné spolupráce, jakými jsou například Východní partnerství, Unie pro Středomoří nebo Severní dimenze a spolupráce se západním Balkánem.

S OHLEDEM NA

1. první ministerskou konferenci EVP na téma Intelektuální kapitál – dopad z hlediska tvořivosti, která se konala dne 20. července 2011 v Sopotech a v jejímž rámci byla zdůrazněna úloha, již univerzity plní v globalizovaném světě jakožto zdroje znalostí a inovativního myšlení, zejména s ohledem na strategické oblasti výzkumu zaměřeného na řešení problémů současnosti;

2. konferenci uspořádanou předsednictvím o modernizaci vysokoškolského vzdělávání, která se konala ve dnech 24. a 25. října 2011 v Sopotech a na níž byla vyzdvižena potřeba modernizovat soustavy vysokoškolského vzdělávání, zejména tváří v tvář současným výzvám, jakými jsou například globální konkurence a demografické trendy,

VÍTÁ

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 20. září 2011 nazvané *Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání* [7].

UZNÁVÁ, ŽE

1. za současné ekonomické situace hraje vysokoškolské vzdělávání (včetně odborného vzdělávání a přípravy na terciární úrovni) díky své provázanosti s výzkumem a inovacemi klíčovou úlohu při zajišťování vysoce kvalifikovaného lidského kapitálu a při prosazování důležitého výzkumu, který Evropa potřebuje v úsilí o zabezpečení pracovních míst, hospodářský růst a prosperitu;

2. kvalifikace absolventů neodpovídají vždy potřebám trhu práce a společnosti. Zaměstnavatelé ve veřejném i soukromém sektoru stále častěji informují o nesouladu a obtížích při hledání vhodných osob pro vyvíjející se potřeby znalostní ekonomiky;

[1] Dokument 17165/10.
[2] EUCO 2/11, s.6, bod 16.
[3] Úř. věst. C 70, 4.3.2011, s. 1.
[4] Dokument 10658/11.
[5] Dokument 11032/11.
[6] Úř. věst. C 199, 7.7.2011, s. 1.
[7] Dokument 14198/11 + ADD 1.

3. Evropa potřebuje mnohem vyšší počet odborně připravených výzkumných pracovníků a výzkumných pracovníků s praxí v jiném než akademickém prostředí, a to rovněž v soukromém sektoru, aby evropské ekonomiky byly intenzivněji spjaty s výzkumem, a mohlo tak dojít k oživení inovací a k posílení konkurenceschopnosti;

4. rozšíření účasti na vysokoškolském vzdělávání vyžaduje, aby se věnovala stále větší pozornost výzvám týkajícím se kvality a rozmanitosti;

5. síla evropských institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání spočívá v jejich rozmanitosti, v poskytování vysoce kvalitního, udržitelného, relevantního vzdělávání a výzkumu a v propojení institucionální autonomie, odpovědnosti všech zúčastněných stran a schopnosti přizpůsobovat se měnícím se okolnostem. Kromě jejich dvojího tradičního poslání, jímž je výuka a výzkum, nabývá stále více na významu i poslání třetí, jímž je propojování institucí s podniky, mimo jiné i na regionální úrovni, a zahrnutí sociální odpovědnosti;

6. potenciál evropských institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, pokud jde o plnění jejich úlohy ve společnosti a o jejich přispění k prosperitě Evropy, je nicméně i nadále nedostatečně využíván: Evropa zaostává v celosvětovém konkurenčním boji o znalosti a nadané vědce, zatímco nově se rozvíjející ekonomiky rychle zvyšují investice do vysokoškolského vzdělávání;

7. instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání se zároveň příliš často snaží soutěžit v příliš mnoha oblastech, přičemž poměrně málo z nich dosahuje vynikající úrovně v konkrétních oborech, kde panuje silná celosvětová konkurence;

8. uvnitř institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání se tudíž musí i nadále provádět reformy založené na volbě poslání těchto institucí podle typů intelektuálního kapitálu, který představují, a příležitostí, jak se vymezit ve vztahu k dalším institucím daného státu;

9. k prosazování institucionální rozmanitosti v rámci vnitrostátních systémů vysokoškolského vzdělávání je nutné, aby tyto instituce byly autonomní: v zájmu prosazování vynikající úrovně v institucích poskytujících vysokoškolské vzdělávání je třeba úkoly a poslání jednotlivých institucí diverzifikovat,

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE

1. hlavní odpovědnost za uskutečnění a podporu reforem vysokoškolského vzdělávání nesou samotné členské státy a vzdělávací instituce; ovšem boloňský proces a následný rozvoj Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, program EU pro modernizaci systémů vysokoškolského vzdělávání a vytvoření Evropského výzkumného prostoru ukazují, že výzvy a nezbytná politická opatření překračují vnitrostátní hranice a že evropská spolupráce může představovat cenný přínos, pokud jde o financování podpory, empiricky podloženou analýzu politik a výměnu osvědčených postupů;

2. jednou ze zásadních podmínek plného využívání evropského intelektuálního kapitálu je kvalita a přiměřenost vysokoškolského vzdělávání;

3. kvalita vzdělávání a výzkumu je jednou z hlavních hnacích sil úspěšné modernizace systémů vysokoškolského vzdělávání v Evropě;

4. posilování znalostního trojúhelníku tvořeného vzděláváním, výzkumem a inovacemi, je zásadní podmínkou pro umožnění toho, aby vysokoškolské vzdělávání přispívalo k tvorbě pracovních míst a k růstu, jakož pro reformu struktury řízení a financování vysokých škol a pro zvýšení jeho atraktivity v mezinárodním měřítku;

5. rozvoj Evropského výzkumného prostoru zlepšuje komplementaritu mezi vnitrostátními systémy, čímž se zvyšuje nákladová efektivnost investic do výzkumu a dochází k intenzivnějším výměnám a spolupráci mezi institucemi součinnými v rámci znalostního trojúhelníku;

6. mezinárodní mobilita studentů, výzkumných a dalších pracovníků, jež byla od vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání posílena, má pozitivní dopad na kvalitu a zasahuje do všech klíčových oblastí reforem, může však také představovat výzvu pro ty vzdělávací systémy, jež přijímají studenty ve výrazně vysokých počtech, nebo pro země ohrožené „odlivem mozků“, v jehož důsledku řada talentovaných osob odchází studovat do zahraničí, kde se poté i usadí;

7. přilákání nejlepších studentů, akademických a výzkumných pracovníků ze zemí nepatřících do EU a vytvoření nových forem přeshraniční spolupráce jsou klíčovými podmínkami k tomu, aby se atraktivita Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a Evropského výzkumného prostoru v globální soutěži o znalosti a nadané vědce zvýšila;

8. pokud jde o zvyšování kvality a relevantnosti vysokoškolského vzdělávání, je velice důležité do přípravy a realizace programů zapojit zaměstnavatele a další zainteresované subjekty;

9. základem pro udržitelné vysokoškolské vzdělávání by měly zůstat veřejné investice podporované dalšími finančními zdroji, a to zejména s ohledem na současnou finanční krizi v Evropě,

VYZÝVÁ TUDÍŽ ČLENSKÉ STÁTY, ABY S INSTITUCEMI POSKYTUJÍCÍMI VYSOKOŠKOLSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ A SE VŠEMI PŘÍSLUŠNÝMI ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI – PŘI ZACHOVÁNÍ JEJICH AUTONOMIE A V SOULADU SE SVÝMI VNITROSTÁTNÍMI POSTUPY – SPOLUPRACOVALY NA:

1. zintenzivnění úsilí o zvýšení úrovně dosaženého vysokoškolského vzdělání, aby bylo dosaženo hlavního cíle strategie *Evropa 2020*, jímž je dosáhnout v EU úrovně 40 % osob ve věku 30 až 34 let s ukončeným terciárním nebo podobným vzděláváním, a to s přihlédnutím k odhadu, podle něhož do roku 2020 bude 35 % všech pracovních míst v EU vyžadovat vysokou kvalifikaci ([1]);

2. rozvinutí jasných plánů přechodu od odborného vzdělávání a jiných druhů vzdělávání ke vzdělávání vysokoškolskému, a vypracování mechanismů pro uznávání předchozího vzdělání a zkušeností získaných mimo rámec formálního vzdělávání a odborné přípravy, zejména prostřednictvím řešení výzev souvisejících se zaváděním a používáním vnitrostátních rámců kvalifikací souvisejících s evropským rámcem kvalifikací;

3. podpoře systematické tvorby účinných strategií s cílem zajistit přístup znevýhodněným a nedostatečně zastoupeným skupinám, a to zejména prostřednictvím důkladnější osvěty a poskytování transparentnějších informací o možnostech a výsledcích vzdělávání, jakož i lepšího poradenství v zájmu zajištění správné volby studijního oboru;

4. prohloubení úsilí o minimalizaci míry předčasného ukončování vysokoškolského studia, a to zvýšením kvality, relevantnosti a přitažlivosti nabízených kurzů, zejména prostřednictvím podpory učení vycházejícího z potřeb studentů a zajištění vhodné pomoci, vedení a poradenství po přijetí ke studiu;

5. zajištění toho, aby se cílená finanční podpora dostala potenciálním studentům z prostředí s nižšími příjmy;

6. podpoře využívání odhadů dovedností a růstu a údajů o zaměstnávání absolventů (včetně sledování toho, jak se absolventům podařilo v zaměstnání uplatnit) při přípravě, průběhu a hodnocení studijních programů, a povzbuzování k větší flexibilitě při přípravě studijních programů včetně možností mezioborového vzdělávání, aby se zlepšila zaměstnatelnost absolventů;

7. podpoře přijímání přístupů k výuce a učení, jež vycházejí z potřeb studentů, přičemž je třeba přihlížet k rozmanitosti potřeb jednotlivých studentů a prosazovat větší rozmanitost způsobů studia, mimo jiné účinným využíváním informačních a komunikačních technologií;

8. motivaci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, aby investovaly do nepřetržitého profesního rozvoje svých zaměstnanců a odměňovaly vynikající kvalitu ve výuce;

9. boji proti stereotypům a na odstraňování překážek, s nimiž se dosud potýkají ženy usilující o dosažení nejvyšších úrovních postgraduálního vzdělání a výzkumu, zejména v určitých oborech a ve vedoucích pozicích, a v zájmu mobilizace nevyužitých talentů;

10. případném a vhodném propojování vnitrostátního financování doktorských programů a zásad pro inovativní doktorské programy ([2]) a podpoře tvorby kariérních příležitostí pro výzkumné pracovníky;

11. podněcování rozvoje podnikavosti a tvůrčích a inovačních dovedností ve všech oborech a v rámci všech cyklů studia a prosazování inovací v oblasti vysokoškolského vzdělávání prostřednictvím interaktivnějšího vzdělávacího prostředí a posílení infrastruktury pro předávání znalostí;

12. případném posílení úlohy mezioborového výzkumu v rámci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, jakož i na zlepšování vzájemných vazeb mezi vysokoškolským vzděláváním a výzkumem, a to v zájmu účinnějšího fungování znalostního trojúhelníku;

13. kromě podpory výzkumného a vzdělávacího poslání vysokoškolského vzdělávání rovněž na podpoře dalšího rozvoje třetího typu aktivit, jako je sdílení znalostí a inovací, zapojení komunity, celoživotní učení a význam pro regionální a místní rozvoj;

14. podpoře partnerství a spolupráce s podniky, například prostřednictvím struktur odměňování, studijních a pracovních stáží, pobídek pro multidisciplinární spolupráci a spolupráci mezi jednotlivými organizacemi a omezení regulativních a administrativních překážek bránících partnerství mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání a dalšími veřejnými a soukromými subjekty. Účinného předávání znalostí trhu a v této souvislosti i návaznosti mezi základním a aplikovaným výzkumem je možno dosáhnout uplatňováním veřejných politik, které posílí partnerství napříč širokým spektrem subjektů;

15. posilování vazeb mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání, zaměstnavateli a institucemi trhu práce, aby byly ve studijních programech více zohledňovány potřeby trhu práce, aby dovednosti lépe odpovídaly pracovním místům a aby se rozvíjely aktivní politiky trhu práce zaměřené na podporu zaměstnávání absolventů;

16. posílení kvality prostřednictvím mobility a přeshraniční spolupráce, mimo jiné:

    a) případným systematičtějším začleněním mobility ve vzdělávání do vzdělávacích programů a zajištěním účinného uznávání kreditů získaných v zahraničí prostřednictvím účinného využívání transparentních nástrojů, jakými jsou například evropský systém přenosu a akumulace kreditů, dodatek k diplomu, zajišťování kvality a evropský rámec kvalifikací;

([1]) Zpráva Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop), 2010.

([2]) Zpráva, kterou řídící skupina pro lidské zdroje a mobilitu v rámci Evropského výzkumného prostoru přijala v květnu a finalizovala dne 27. června 2011.

b) odstraněním zbytečných překážek bránících v přechodu na jinou instituci mezi bakalářskou a magisterskou úrovní studia nebo bránících přeshraniční spolupráci a výměnám;

c) zlepšováním přístupu, podmínek zaměstnanosti a možností postupu pro studenty, výzkumné pracovníky a učitele ze zemí mimo EU, kromě jiného i případným odstraněním administrativních překážek, jež působí potíže při získávání víz;

d) zabezpečením toho, aby systémy zajišťování kvality odpovídajícím způsobem zahrnovaly vzdělávání poskytované na základě franšízové smlouvy;

e) podporou širší institucionální spolupráce, mimo jiné vývojem kurzů vedoucích ke dvojitým a společným diplomům.

17. povzbuzování k pružnějším systémům správy a financování v institucích poskytujících vysokoškolské vzdělávání, včetně mechanismů spojených s výkonností a konkurencí, jakož i na prosazování profesionalizace vnitřního řízení;

18. usnadnění přístupu k alternativním zdrojům financování, včetně případného využívání veřejných zdrojů k získání soukromých a jiných veřejných investic,

VÍTÁ ZÁMĚR KOMISE

1. podporovat členské státy v jejich úsilí o reformu systémů vysokoškolského vzdělávání za plného využití programů EU v oblasti vzdělávání a odborné přípravy a prostřednictvím zlepšení empirické základny, podrobné analýzy a větší transparentnosti, mimo jiné:

a) vytvořením – na základě konzultací s důležitými aktéry – nezávislého a transparentního nástroje pro klasifikaci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání zaměřeného na výkonnost (U-Multirank), v němž se zohlední specifičnost systémů vysokoškolského vzdělávání jednotlivých států a přihlédne k rozmanitosti institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání v Evropě a který rovněž uživatelům umožní vytvářet individualizované mnohostranné klasifikace;

b) dalším rozvíjením lepší informovanosti o vysokoškolském vzdělávání a trhu práce, zejména zlepšováním údajů o mobilitě v evropském vysokoškolském vzdělávání a o výsledcích v oblasti zaměstnanosti (při využití dostupných zdrojů a minimalizaci administrativní zátěže), a poskytováním specifického poradenství ohledně zvyšování základních a průřezových dovedností a překonávání nesouladů v dovednostech;

c) analyzováním dopadu různých metod financování na diverzifikaci, účinnost a spravedlnost systémů vysokoškolského vzdělávání i na mobilitu studentů;

d) vytvořením odborné skupiny na vysoké úrovni pro analýzu hlavních témat pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání, počínaje prosazováním vynikající kvality ve výuce, s cílem podat zprávu v roce 2013;

2. usnadnit zlepšování mobility v učení posilováním evropského systému přenosu a akumulace kreditů a mechanismů zajišťování kvality s cílem zlepšit uznávání;

3. navrhnout – aniž by tím byla dotčena nadcházející jednání o budoucím programu EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže – systém „Erasmus Masters Degree Mobility“, jehož cílem bude podporovat mobilitu, excelenci a přístup k dostupným finančním prostředkům pro studenty absolvující magisterské studium v jiném členském státě, bez ohledu na sociální prostředí, z něhož pocházejí;

4. podpořit analýzu toků mobility a vývoje v oblasti vzdělávání poskytovaného na základě franšízové smlouvy;

5. spolu s členskými státy prosazovat soudržný rozvoj Evropského výzkumného prostoru a Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a snažit se posilovat součinnost mezi EU a boloňským procesem, mimo jiné i uplatňováním programu v oblasti vzdělávání a odborné přípravy pro období po roce 2013, s cílem přispět k dosažení 20 % cíle v oblasti mobility stanoveného v rámci boloňského procesu a EU;

6. i nadále rozvíjet Evropský inovační a technologický institut (EIT), a to přijetím návrhu nového strategického programu inovací, v němž bude vymezena budoucnost EIT, jeho priority a návrhy na vytvoření nových znalostních a inovačních komunit, zejména v zájmu posílení inovačního potenciálu institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání v rámci spolupráce s podniky;

7. podporovat uplatňování otevřených a transparentních postupů náboru pracovníků a napomáhat přeshraniční a meziodvětvové mobilitě výzkumných pracovníků, a to prostřednictvím prosazování evropského rámce pro profesní dráhu výzkumných pracovníků a evropské iniciativy *EURAXESS – Mobilita výzkumných pracovníků* ([1]);

8. v rámci akcí Marie Curie posilovat programy mobility zaměřené na doktorandy, včetně podpory jejich opětovného začlenění, a prosazovat plán evropského doktorského programu v oblasti průmyslu s cílem podporovat aplikovaný výzkum;

9. navrhnout rámec kvality stáží, který pomůže studentům a absolventům získat praktické znalosti, jež jsou nezbytné pro zaměstnání, a nalézt více stáží v lepší kvalitě;

([1]) Zpráva, kterou řídící skupina pro lidské zdroje a mobilitu v rámci Evropského výzkumného prostoru přijala v květnu a finalizovala dne 21. července 2011.

10. propagovat EU jako místo vhodné pro studium a výzkum pro největší talenty z celého světa, při uznání rozmanitosti jednotlivých institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, a rozvíjet vztahy v oblasti vysokoškolského vzdělávání s partnery mimo Unii s cílem posílit vnitrostátní systémy vysokoškolského vzdělávání, politický dialog, mobilitu a uznávání akademických titulů, a to i prostřednictvím strategie pro rozšíření, evropské politiky sousedství, Východního partnerství, evropsko-středomořského partnerství, spolupráce se západním Balkánem, globálního přístupu k migraci a Boloňského politického fóra;

11. vypracovat strategii EU v oblasti mezinárodního vysokoškolského vzdělávání zaměřenou na lepší plnění výše uvedených cílů, zvyšování informovanosti a viditelnosti v mezinárodním měřítku, jakož i na spolupráci s partnery s cílem upevňovat vzájemné vztahy a přispívat k budování kapacit v oblasti vysokoškolského vzdělávání;

12. posilovat dlouhodobý dopad financování EU na modernizaci vysokoškolského vzdělávání zlepšením doplňkovosti různých nástrojů financování, zejména budoucích programů EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže, rámcového programu pro výzkum a inovace *Horizont 2020* a nástrojů evropské politiky soudržnosti.